

Författaren själv

GUDRUN ENGSTRÖM OCH HENNES RESTAURANGER

Av: Inga.Lisa Öhrvall, Harads. Berättat av Gudrun Engström.

Gudrun växte upp i Norra Bredåker. Då mamman var sjuklig och pappan arbetade borta fick hon tidigt börja hjälpa till i hushållet och med korna och hönsen i ladugården. Föräldrarna tyckte det var viktigt att barnen fick utbilda sig och när Gudrun var 17 år skulle hon börja folkhögskolan för att därefter utbilda sig till sjuksköterska. Men tidigt den sommaren avled mamman. Det var en sorgens tid då också farmor som bodde på samma gård avled den sommaren. Pappan arbetade åt Vattenfall och var borta veckovis. Baka och laga mat hade hon gjort tillsammans med mamman och nu blev skötseln av hemmet och ladugården hennes ansvar. Att fara bort och gå folkhögskola var inte att tänka på.

Korna såldes och Gudrun fick arbete på Konsum i Bredåker. Efter några år skaffade pappan bil och fick arbete närmare hemmet så han kunde komma hem på kvällarna. Gudrun var med i Bredåkers lottakår och deltog i övningar där lottorna lagade mat i stora mängder till militärerna bl a i Abisko och Björkliden, något hon tyckte var intressant.

Hon fick arbete på Nystedts café och bagerirörelse i Boden som brödförsäljare och det var början till intresset att baka gott och fint kaffebröd. Senare flyttade hon till Luleå där hon fick arbete i en affär som sålde frukt och grönsaker. Åren och livet gick vidare och på en dans i Harads träffades hon och Anders Engström. De gifte sig och bosatte sig på hans gård i Grundsand. Anders var mycket engagerad i idrottsklubben och Gudrun hjälpte ofta till med att baka bröd till olika aktiviteter.

I slutet av 1960-talet sökte kommunen en ny entreprenör för Campingen i Harads. Eric Stenberg, haradsbo och kommunalråd, hade sett hennes insatser för idrottsklubben och frågade om hon ville driva campingen. Sådan matlagning var något nytt för Gudrun. Hon köpte in hamburgare, parisare och renskav och dessutom serverades våfflor och fikabröd. Serveringen öppnade till pingst och det blev genast succé, allt sålde slut. Campingen fortsatte att vara att populärt ställe bland haradsborna och särskilt de yngre. Efter fotbollsträningar och matcher gick spelarna ofta dit och då kom också flickorna. Ibland ville någon hyra en stuga och vad som hände där vet ingen. Kommunen kostade på upprustning av campingen och byggde servicebyggnad och toaletter.

Ett par år senare blev Gudrun tillfrågad av fritidschefen i Boden att driva serveringen i Storklinten. Hon tog också det erbjudandet och avslutade då sitt arbete på sjukhuset i Boden som vårdbiträde på natten. Menyn var ungefär densamma som på campingen och det gick bra att kombinera de båda restaurangerna eftersom de hade olika säsonger.

Gudrun arbetade själv alla dagar de hade öppet. Till sin hjälp hade hon 1-2 anställda på varje skift, ofta säsongsarbetande ungdomar, samt en vuxen anställd. Anders skötte bokföringen och stod ofta i kassan. Vår och höst kunde de ta ledigt och göra någon resa ibland.

Gudrun fick förfrågan om att också driva Vårdshuset Vita Renen i Harads och det gjorde hon och Anders en kortare tid. Campingen hade de i ca 15 år. Alla restauranger som Gudrun har drivit har varit välkända för den goda och vällagade maten och inte minst de goda kakorna och bullarna. God och personlig service har också bidragit till att göra restaurangerna till populära mötesplatser. Söndagförmiddagarna var det ofta lugnare och färre gäster och då brukade Gudrun passa på att baka. Hon gjorde bl a petit chouxer och när det blev känt kom kyrkobesökarna dit efter söndagsgudstjänsten för att få kyrkkaffe med gott hembakat bröd.

Någon sällsynt gång har hon haft någon stökig gäst. En gång hade en person stulit något från serveringen och Gudrun gick ut och läxade upp personen. Det fanns också andra gäster där. Några dagar senare var det fotbollsmatch då en bråkig person inte lydde tillsägelser om att lämna planen. Då hördes någon ropa ”hämta Gudrun” varpå skratt utbröt bland åskådarna.

Gudrun ser tillbaka på ett bra arbetsliv. Det har gett henne många fina kontakter med människor och goda vänner som hon fortfarande har kontakt med. Det har varit mycket arbete men trevligt så det har aldrig känts för jobbigt.

Som den arbetsamma person Gudrun alltjämt är stickar hon flera timmar varje dag och det har blivit många tröjor till hela släkten.

Två dagar varje vecka kommer Gudrun till vävstugan och väver mattor. Och fortfarande, på sitt 87:e år, bakar Gudrun de läckraste bakverk man kan tänka sig.

När det är hon som bjuder vill ingen missa fiket.

Måndagsfiket i vävstugan den 18 mars 2019